

Boeken in een kastje op straat, gewoon voor de grijp

Een boek durven pakken uit de minibieb

Janneke Dijke
j.dijke@hdcmedia.nl

Leiden * Je komt ze tegen op campings, of bij een bed and breakfast, en soms zelfs ergens op straat. Meestal in het buitenland, maar steeds vaker ook in Nederland: boekenkastjes met boeken, gewoon voor de grijp. Hetzelfde of een ander boek terugzetten mag, maar hoeft niet altijd. In Leiden krijgen deze minibibliotheekjes voorzichtig voet aan de grond. In speeltuin Vogelwijk aan de Nachtegaallaan staat mogelijk het eerste boekenkastje van de stad. Het bestuur van de speeltuin kocht het van Leidenaar Floris ten Duis, die een bedrijfje heeft dat zulke kastjes maakt. Ten Duis verkocht de afgelopen maanden een stuk of twintig van deze boekenhuisjes aan klanten in het hele land. Een ander minibibliotheekje staat sinds deze week voor het huis van Eline Levering aan de Rijndijk in Leiden. Ceryl de Heer aan de Van Bemmelenstraat heeft er ook een. Die staat alleen buiten als er iemand thuis is. De bedoeling van de boekenkastjes, of 'little free libraries', is iedereen in aanraking met boeken te brengen. Sommige kinderen lezen nauwelijks omdat hun ouders dat ook niet doen. En de drempel naar een bibliotheek is voor sommige volwassenen te groot. „Ik geef toe, voor dat doel staat het boekenhuisje bij ons eigenlijk op de verkeerde

'Veel boeken lees je maar een keer'

plek”, zegt Alice Meijer, voorzitter van speeltuin Vogelwijk. De wijk rond de speeltuin, aan de rand van Leiden tegen Oegstgeest aan, is niet bepaald een achterstandswijk. „Je mag verwachten dat de meeste kinderen die in onze speeltuin komen wel eens een boek in handen hebben.” Toch omarmde ze het idee van een boekenhuisje direct, toen Ten Duis haar benaderde. „Wij hadden al eerder plannen voor het maken van een bibliotheek in de zaal bij onze speeltuin. Toen dachten we aan een gewone boekenkast. Alleen loop je daarbij het risico dat iedereen zijn overvloedige oude boeken er dumpt en dat het er niet aantrekkelijk uitziet.” Het boekenhuisje leek een goed alternatief. Achter het doorzichtige deurtje bevindt zich slechts één plank. „Bij mooi weer zetten we het buiten. Er zijn ouders die hier de hele middag zitten. Zij kunnen er een boek of tijdschrift uit nemen. Kinderen die moe zijn kunnen een boek pakken en lekker op de bank gaan zitten lezen”, vertelt Meijer. Daarbij legt ze de nadruk op 'kunnen', want veel gebruikt wordt het nog niet. „Helaas. Mensen pakken er bijna nooit iets uit, omdat ze

niet weten wat de bedoeling is. De drempel is te hoog”, constateert Meijer. In overleg met Ten Duis komt er een tekst op: 'neem een boek, geef een boek'. „En ik denk dat we een mail gaan sturen naar de leden van de speeltuin.”

Verbinden

In de Van Bemmelenstraat loopt het beter. Daar is een waar ruilcircus op gang gekomen dankzij het initiatief van Ceryl de Heer. „Ik ben ermee begonnen om de buurt een beetje te verbinden, en dat lukt aardig. Binnenkort heb ik een groter kastje nodig”, zegt ze. De Heer bracht briefjes rond om de burens op de hoogte te brengen. „Ik vraag iedereen om boeken in te leveren en om in het boek te schrijven wat hij ervan vindt.” Eline Levering is van plan in haar boekenkastje een flyer te leggen waarop ze de bedoeling verklaart. „Ik denk dat het wel een tijdje duurt voor mensen er een boek uit durven pakken”, zegt ze. „Maar ik denk dat de drempel voor mensen die weinig lezen minder hoog is dan om een boek te kopen of naar de bibliotheek te gaan.” Zelf heeft ze volop boeken die een plek krijgen in haar bibliotheekje. „Als ik op vakantie ga, koop ik veel boeken die ik maar een keer lees. Boeken waar ik een heel speciale herinnering aan heb, zal ik er niet gauw in zetten.” En een miskoop? „Die zet ik er ook in. Wat ik niet leuk vind, kan een ander wel raken.”

